

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní Martinou Rýznarovou (dříve Radkovou) ve věci

žalobkyně: **H. D.**
bytem X
zastoupená obecným zmocněncem J. O.
bytem X

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2023, č. j. X, ve věci přestupku

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2023, č. j. X, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** žalobci zaplatit k rukám obecného zmocněnce náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč, a to do 30 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Spornými otázkami bylo, jestli žalovaný v souladu se zákonem u úmyslného zavinění odůvodnil složku volní (jestli žalobkyně chtěla překročit nejvyšší dovolenou rychlost) a jestli měl žalovaný uvést ve výroku rozhodnutí dobu započtení zákazu činnosti.
2. Žalovaný **napadeným rozhodnutím** zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále „magistrát“) z 11. 8. 2023, č. j. X. Magistrát tímto rozhodnutím uznal žalobkyni vinnou z úmyslného spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku (dále jen „zákon o silničním provozu“).
3. Žalobkyně se měla dopustit přestupku porušením § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu tím, že jako řidička motorového vozidla registrační značky X (dále jen „vozidlo“) spáchala Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. A. V.

v období 12 po sobě jdoucích kalendářních měsíců přestupek opakovaně. Žalobkyně se totožného přestupku dopustila 13. 6. 2020 a nově spáchala přestupek 23. 7. 2020 v 9:12 hodin v Olomouci na ulici Hamerská na úrovni domu č. 46 – hotel Milotel ve směru jízdy ke kruhovému objezdu na obec Bystrovany, protože nerespektovala nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem o silničním provozu na 50 km/h. Vozidlu byla naměřena rychlost jízdy 78 km/h po odečtu odchylky měřicího zařízení ± 3 km/h. Magistrát uložil žalobkyni pokutu 2 500 Kč, zákaz řízení motorových vozidel na dobu jednoho měsíce a náhradu nákladů správního řízení 1 000 Kč.

4. **Žalobkyně v žalobě** namítala, že vykonala správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na základě rozhodnutí magistrátu z 11. 8. 2021, které nabylo právní moci 6. 12. 2021 doručením rozhodnutí žalovaného z 2. 12. 2021. Rozhodnutí žalovaného však zrušil soud 23. 6. 2023 rozsudkem č. j. 72 A 2/2022-26. Žalovaný vydal nové rozhodnutí, kterým opětovně potvrdil rozhodnutí magistrátu z 11. 8. 2021. V jeho důsledku žalobkyně musí opět vykonat zákaz činnosti. Stejný trest jí byl uložen dvakrát v rozporu se zásadou zákazu dvojího trestání. Žalovaný měl dříve uložený trest započíst ve výroku rozhodnutí o odvolání. To žalovaný neudělal, a proto je jeho rozhodnutí nezákonné.
5. Rozhodnutí žalovaného je dále nezákonné, protože neodůvodnil volní složku zavinění a také zkrátil žalobkyni na právu na dvojinstančnost řízení. Žalobkyně nemohla proti odůvodnění zavinění nijak argumentovat.
6. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** k započtení zákazu činnosti poukázal na přípis magistrátu, který požádal o opravu, popřípadě výmaz původního zápisu přestupku žalobkyně z 23. 7. 2020 v kartě řidiče s upozorněním, že správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel byl již vykonán na základě původního rozhodnutí, které nabylo právní moci 3. 12. 2021, a proto nelze opětovně provést jeho zápis a opětovnou blokaci řidičského oprávnění žalobkyně. Žalovaný zdůraznil, že ačkoliv žalobkyni uložil opětovně zákaz činnosti, ten nebyl opětovně zapsán do evidenční karty řidiče a ani v budoucnu nebude žalobkyni k tíži. Zákaz činnosti fakticky není znovu vymáhán a v evidenční kartě řidiče bude uvedeno, že správní trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel byl již vykonán.
7. **Soud přezkoumal** napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. **Žalovaný napadeným rozhodnutím** zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí magistrátu z 11. 8. 2021. Soud zdůrazňuje, že žalovaný ani ve výroku ani v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezapočetl dobu zákazu činnosti, který žalobkyně podle správního spisu vykonala již na základě rozhodnutí magistrátu z 11. 8. 2021 a navazujícího potvrzujícího rozhodnutí žalovaného z 2. 12. 2021. Naopak, žalovaný v závěru napadeného rozhodnutí poučil žalobkyni, že podle § 94a odst. 1 zákona o silničním provozu pozbývá řidičské oprávnění dnem právní moci rozhodnutí, kterým jí magistrát uložil zákaz činnosti a že je povinna odevzdat řidičský průkaz magistrátu do pěti pracovních dnů ode dne, kdy rozhodnutí nabude právní moci. Žalovaný žalobkyni poučil k zákazu činnosti, že po uplynutí poloviny doby tohoto správního trestu může požádat o upuštění od výkonu zbývajících částí a že do výkonu tohoto druhu správního trestu se započítává doba zadržení řidičského průkazu. Žalovaný dále žalobkyni poučil, že po výkonu správního trestu zákazu činnosti nebo upuštění od tohoto trestu je nutné požádat o vrácení řidičského oprávnění.

9. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Podle § 47 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „zákon o přestupcích“) se do doby zákazu činnosti započítává doba, po kterou pachatel na základě úředního opatření učiněného v souvislosti s projednávaným přestupkem již nesměl tuto činnost vykonávat.
11. Podle § 93 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích platí, že ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, se kromě náležitostí podle správního řádu uvede výrok o započtení doby, po kterou obviněný na základě úředního opatření učiněného v souvislosti s projednávaným přestupkem již nesměl činnost vykonávat, do doby zákazu činnosti.
12. Žalobkyně namítala, že již vykonala zákaz činnosti, který jí uložil magistrát rozhodnutím z 11. 8. 2021. To nabylo právní moci 6. 12. 2021 doručením rozhodnutí žalovaného o odvolání. Posledně citované rozhodnutí soud zrušil rozsudkem č. j. 72 A 2/2022-26. Žalovaný novým rozhodnutím o odvolání z 4. 8. 2023 zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí magistrátu z 11. 8. 2021. Zákaz řízení byl tak žalobkyni uložen opětovně, žalobkyně znovu musela odevzdat řidičský průkaz a přišla podruhé ze stejného důvodu o řidičské oprávnění.
13. Tato námitka byla důvodná. Správní soudy se opakovaně stejnou námitkou zabývaly a dospěly k závěru, že opatřením správního orgánu učiněným v souvislosti s projednávaným přestupkem, podle kterého pachatel nesměl již zakázanou činnost vykonávat, je třeba rozumět i rozhodnutí ve věci samé.
14. V projednávané věci jde o rozhodnutí magistrátu z 11. 8. 2021 ve spojení s rozhodnutím žalovaného z 4. 8. 2023 jakožto jednoho celku. Nabytím právní moci tohoto rozhodnutí totiž žalobkyně podle § 94a odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu ze zákona pozbývá řidičské oprávnění. Rozhodné je, že žalobkyně nemohla po určitou dobu vykonávat činnost v podobě řízení motorových vozidel s ohledem na pravomocně uložený zákaz činnosti.
15. V posuzované věci žalobkyně odevzdala řidičský průkaz poté, co nabylo právní moci rozhodnutí magistrátu z 11. 8. 2021 ve spojení s rozhodnutím žalovaného z 2. 12. 2021. Podle správního spisu magistrát vrátil žalobkyni řidičský průkaz 12. 1. 2022.
16. Jestliže žalovaný (po zrušení svého rozhodnutí z 2. 12. 2021 soudem) nyní napadeným rozhodnutím ze 4. 8. 2023 rozhodl opět tak, že zamítl odvolání žalobkyně a rozhodnutí magistrátu z 11. 8. 2021 potvrdil, měl zohlednit, že žalobkyně již po určitou dobu nemohla zakázanou činnost vykonávat. Žalovaný měl v souladu s § 93 odst. 1 písm. f) zákona o přestupcích do výroku svého rozhodnutí zahrnout rozhodnutí o započtení této doby do doby zákazu činnosti. Protože tak žalovaný neučinil, je výrok jeho rozhodnutí nezákonný.
17. Na věci nic nemění ani přípis magistrátu z 9. 11. 2023 s žádostí o opravu v evidenční kartě řidiče, který měl nezákonný výrok žalovaného v napadeném rozhodnutí napravit. Rozhodnutí žalovaného ze 4. 8. 2023 nabylo právní moci a je vykonatelné. Toto rozhodnutí má po dobu své existence právní účinky a je vymahatelné.
18. Obdobné případy posuzoval NSS v rozsudku č. j. 7 As 126/2020-34, body 16-18 nebo Krajský soud v Brně v rozsudcích č. j. 22 A 48/2022-30, bod 19 nebo č. j. 41 A 75/2020-44, bod 19 a násl.
19. S ohledem na procesní situaci se soud nezabýval další žalobní námitkou.

20. Soud zrušil žalobou napadené rozhodnutí žalovaného pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, protože mělo za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, a to podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Žalovaný je právním názorem soudu vázán podle § 78 odst. 5 s. ř. s. Žalovaný v dalším řízení zohlední ve výroku svého rozhodnutí skutečnost, že žalobkyně uložený zákaz činnosti již vykonala a započte tuto dobu do doby zákazu činnosti v souladu s ustanoveními zákonů a judikaturou, které soud citoval shora.
21. V řízení o žalobě byla žalobkyně zastoupena do 13. 10. 2023 advokátem. Ze spisu soud zjistil, že advokát učinil ve věci dva úkony právní služby, kterými byly převzetí a příprava zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb a podání žaloby, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném do 31. 12. 2024]. Za provedené účelné úkony právní služby náleží advokátovi mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za úkony právní služby tedy advokátovi náleží 6 800 Kč. Vzhledem k tomu, že advokát žalobkyně byl v rozhodném období plátcem daně z přidané hodnoty, náleží k nákladům řízení rovněž částka, která odpovídá sazbě daně 21 % a která činí 1 428 Kč. Soud přiznal úspěšné žalobkyni dále náhradu zaplaceného soudního poplatku 3 000 Kč. Celkem je žalovaný povinen zaplatit žalobkyni k rukám obecného zmocněnce náklady řízení ve výši 11 228 Kč do 30 dnů ode dne právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 28. února 2025

Martina Rýznarová v. r.
samosoudkyně